

Publicerad 2007-10-06 15:44 av hellOkitty

yesterday, all my troubles seemed so far away

jag drömde inatt,

igen.

jag var glad,

jag var lycklig.

..tills jag vaknade

jag vaknade och upptäckte att jag låg

själv i min säng, helt ensam.

natten kommer och jag omsluts av lycka,

men varje gång morgonen nalkas

är jag alltid lika ensam igen.

vad är värre än att inse hur otroligt

ensam man egentligen är?

jag har full kontroll,

total kontroll över mig själv.

så länge jag har koll på mig själv

kan ingen annan komma åt mig,

än mindre såra mig.

för det är väl det värsta,

att bli sårad?

eller är det verkligen det?

är det inte värre att inte

släppa in någon alls?

jag börjar tro att det faktiskt kanske inte

är så hemskt att bli sårad,

smärtan går ju över.

är det en svacka?

kommer rädslan att gå över?

för det är det jag är;

rädd.

rädd för att någon ska komma in i mitt liv,

komma mig nära,

och överta den kontroll jag haft

för mig själv så länge.

men trots att jag är rädd

så är det det enda jag vill.

jag orkar inte ha kontrollen längre,

den är en tung börda att bära...

om idag inte var en ändlös landsväg

och inatt en vild och krokig stig.

om imorgon inte kändes så oändlig,

då är ensamhet ett ord som inte finns.</I>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren hellOkitty med Poeter.se id #19222 innehar upphovsrätten